

"ACI XATİRƏ DƏ ŞİRİN DADARMIŞ..."

Gülər Eldarqızının "Səssiz xatirə" kitabı ilə bağlı atüstü fikirlər

Mənə görə hər bir sözə meylli adamın özünəməxsusluğu olur. Kim onu hara yozur-yozsun, bunun özü də bir Tanrı vergisidi! Yəni, sözə könül verən elə həmin könül pıçıltılarının işığında da cəmiyyətdən, kütlədən bir addım uzaqlaşmış fərdiləşir, hamının adı saydığına alt qatları görür, hamının yanından biganə keçdiyi mənzərəyə bəzən heyrət, bəzən kədər, bəzən hətta qəzəblə baxır!.. Məhz bütün bunlar da zaman-zaman bədii sözə çevrilir. Deməli, bütün bu fərdiliklər müxtəlif formalarda həm də sözə xidmətdi. Bunu da hər kəs öz istedadına və yaradıcılıq imkanlarına söykənərək edir.

Yaxın günlərin söhbətidir, Gülər Eldarqızı ilə "Ədalət" qəzetinin redaksiyasında tanış olduq. Dünyasını dəyişmiş dəyərli jurnalistlərimizdən biri, yaxşı tanıdığım Akif Şahverdiyevlə bağlı müəyyən xatirələri çözdük. Sonra öyrəndim ki, onun ilk müəllimlərindən biri mənim ən dəyərli dostlarımdan, tələbə yoldaşlarımdan olan tarix elmləri doktoru, professor Vaqif Abışovdur.

Bax, bütün bunlar mənim Gülər xanıma olan diqqətimi bir az da artırdı. Necə deyərlər, doğmalıq münasibəti yaradıcılıq münasibətlərində öz təzahürünü birmənalı şəkildə büruzə verdi. Mən onun imzasına, elektron mediada yayımladığı yazılarına qarşı diqqətli olmağa başladım. Və günlərin birində də Gülər Eldarqızı Kənan Hacının redaktorluğu ilə işiq üzünü görmüş "Səssiz xatirə" kitabını mənə bağışladı. Elə kitabın üz qabığında yazıldığı kimi bu kitab iki bölümdən ibarətdir. Birinci bölümündə Gülər Eldarqızının şeirləri, ikinci bölümündə isə hekayələri toplanmışdı. Çox qəribədir ki, kitabı oxumaq üçün açanda ilk qarşılaşdığım onun "Gəlləm" şeiri oldu. Həm adın, həm də mövzunun özünü cəlb etməsi öz işini gördü. Öncə bu şeiri oxudum. Gülər Eldarqızı yazır:

*Sənə gələn yollarım,
Duman olsa da gəlləm.
Vüsalımız bir ümid,
Güman olsa da gəlləm.*

Şeirin mövzusu elə ilk misradan özünü büruzə verir və ilk bənddəki səmimiyyət də şairənin, yəni Gülər Eldarqızının səmimiyyətini göstərir. Əslində adi, hər gün eşidib dilə gətirdiyimiz sözlər misralanaraq şeirə çevrilirdi. Bu da gənc həm-

karımın artıq sözlə işləmək, sözü şeirə çevirmək bacarığından xəbər verir. Hiss olunur ki, o yaşadığı, könlündən, ruhundan keçirdiyi duyğuları qələmə alır. Ona görə də həmin şeirin sonunda vurğulayır ki:

*Qələm olsun, bir varaq,
Bu şeir səsimizdi.
İstəmirəm təmtəraq,
Bir daxma bəsimizdir.*

Buradan da ataların min illərdə dediyi və həyatın sübut etdiyi bir gerçəklik özünü təsdiq etmiş olur. Yəni həqiqi sevgi üçün bir ağac dibi də, bir kaha da saraydı. Elə bu şeirin təsiriylə Gülər Eldarqızının digər könül pıçıltılarını da gözədən keçirirəm. Etiraf edirəm ki, onun şeirlərində bir rəngarənglik, bir özünəməxsusluq var. Doğrudur, o, bütün bunları hələ tam, bitkin şəkildə cilalaya bilməsə də, amma həmin yolda israrlıdır. Bu daxili ehtiyac Gülər Eldarqızına imkan verir ki, duyğularını etirafa da çevirib yazsın:

*Çiçək bilib könlünə,
Arı-kədər daraşar.
Bəlkə də sevnələrə
Elə həsrət yaraşar.*

Təqdim etdiyim bu bəndin məndə yaratdığı ovqatın işığında daha bir şeiri oxuyuram. Və "Acı xatirə" adlanan bu şeir də məni ifadə etdiyi duyğulara bükür... Necə deyərlər, özümü yavaş-yavaş müəllifin təsir bucağında hiss edirəm. Ona görə ki, bu acı xatirələr çoxlarımıza tanış bir yaşamdı:

*Acı xatirə də şirin dadarmış,
Hər dəfə yadına salıb duyunca.
Deyirlər sevgini elə yaşa ki,
Yandırsın qəlbini ömür boyunca...*

Zənnimcə, hər birimizə edilmiş məsləhətləri xatırlasaq, onda müəlliflə razılmalı olacağın! Bu da, öz növbəsində bədii sözün kəsəri - təsir gücü deməkdir. Sevindirici haldır ki, gənc həmkarım bunu bacarıb.

Mən Gülər Eldarqızının şeirləri barəsində necə deyərlər, atüstü, isti-isti yazdığım bu fikirlərimi onun öz misralarıyla tamamlamaq istəyirəm.

*Müdrilər alqışla köçər həyatdan,
Əllərim quruyub alqışlamıram.
Nə haqqın vardısı halaldır, təkçə,
Qəfil gedişini bağışlamıram.*

Zənnimcə, bu misradakı duyğu, ürək pıçıltısı və nəhayət, səmimiyyət Gülər Eldarqızının uğurlu bir yolda olduğunu göstərir. Mən də bu uğurun tükənməz olmasını Tanrıdan diləyirəm.

ƏBÜLFƏT MƏDƏTOĞLU